

MANIFEST 8 DE MARÇ 2010

8 DE MARÇ 2010: EL MODEL FEMINISTA NO ESTÀ EN CRISI

El pensament feminista ha estat decisiu per interpretar i analitzar el nostre entorn i per ensenyar-nos a mirar amb nous ulls la societat en que vivim.

El feminisme ha suposat la presa de consciència de les dones com a classe social i, amb el propòsit comú de construir una societat que inclogui i reconegui les dones com a integrants de la societat i de la política, ha significat una reconstrucció dels comportaments. Revolucionari, ha aportat nous valors de convivència, noves relacions humanes, nous llenguatges, ha canviat les representacions simbòliques i els pactes establerts des de la supremacia masculina i, a més, ha significat un allunyament amb l'exaltació de l'heroisme viril que ens ha llegat la tradició.

Gràcies a les accions que s'han abordat des del feminisme, s'han posat en dubte creences i estereotips que limitaven les dones i s'ha aconseguit canviar les estructures bàsiques de la societat que es basaven en la institució patriarcal que ha considerat durant segles les dones com a éssers inferiors i dependents de la tutela dels homes.

El feminisme simbolitza la trobada de dones creant formes d'acció i aliances polítiques a la recerca d'un projecte comú que rescati les dones del silenci en el qual han sobreviscut durant segles.

El model feminista qüestiona la desigualtat, la violència, la crisi econòmica, la discriminació, el caos sociopolític, les formes de convivència basades en la cultura patriarcal i, sobretot i abans de res, genera propostes que puguin significar que la societat avanci.

Ara bé, és veritat que hem obtingut grans avenços, que hem millorat i hem aconseguit el reconeixement formal de la participació de les dones en igualtat, però la realitat és caparruda i seguim arrossegant un gran desequilibri en la participació i en la presa de decisions, seguim estant en la cultura patriarcal i en una concepció masculina i masclista de l'organització social.

La responsabilitat del que és privat, segueix sent nostra i, si no aconseguim que els homes es conscienciïn d'això i comparteixin les responsabilitats familiars, les dones seguirem estant en clar desavantatge respecte d'ells.

La igualtat passa per la incorporació de les dones a una ocupació de qualitat en les mateixes condicions que els homes, el que exigeix un

repartiment igualitari del que es considera privat, és a dir, del treball domèstic i de les cures de les persones dependents.

Sens dubte, les dones necessitam equilibrar els nostres temps, doncs només d'aquesta forma s'equilibraran les nostres oportunitats i, per a això, són eines imprescindibles la coresponsabilitat en el privat i l'apoderament de les dones, ja que són els instruments que ens permetran encarar el patriarcat i remoure les estructures socials condicionades per la mentalitat masclista.

Per tant, podem dir que el debat encara no ha acabat, que el canvi de mentalitat no ha arribat a la seva fi perquè les desigualtats de gènere persisteixen en les institucions socials.

Les dones hem d'aconseguir que el segle XXI sigui el segle del nostre apoderament per assolir la participació en igualtat amb els homes a nivell social, econòmic i polític, és a dir, en la presa de decisions a tots els nivells.

Qui estem en aquest camí cada dia som més i anem a més i això ens ha de donar ànims per continuar amb més afany i il·lusió en aquesta lluita que encara es preveu llarga, però que acabarà sent fructífera.

Per això, des de l'Organització de Dones Intersindical de l'STEI-i, animam a tots i a totes a lluitar per una societat millor i més igualitària, una societat basada en el respecte mutu que rebutgi la cultura patriarcal i que reculli els principis del feminisme, perquè

EL MODEL FEMINISTA NO ESTÀ EN CRISI.

Secretaria de Dona de l'STEI-i